

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 64/2016
24.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиоца П.б.Б. АД из Б., кога заступа стечајни управник С.С., против туженог Д.М. из С.М., ради накнаде штете, одлучујући о сукобу надлежности, у седници одржаној 24.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету **СТВАРНО ЈЕ НАДЛЕЖАН** Први основни суд у Београду.

Образложење

Пресудом због пропуштања Првог основног суда у Београду П 16249/2011 од 19.01.2012. године усвојен је тужбени захтев тужиоца, те је обавезан тужени да тужиоцу плати дуг у износу од 399.002,06 динара, на име главног дуга и обрачунате камате, као и законску затезну камату на износ од 378.657,43 динара, почев од 09.02.2011. године, па до дана коначне исплате, као и да тужиоцу накнади све трошкове овог поступка у износу од 26.670,00 динара. Пресуда Првог основног суда у Београду П 16249/11 достављена је тужиоцу, али не и туженом. По обавештењу тужиоца да је над њим отворен поступак стечаја, Први основни суд у Београду је решењем П 16249/2011 од 03.12.2013. године прекинуо поступак у овој парничној ствари и одредио да ће се наставити када стечајни управник или правни следбеници правног лица преузму поступак или кад их суд на предлог противне стране позове да то учине. На предлог стечајног управника од 13.12.2013. године, који је обавестио суд да је преузет поступак, Први основни суд у Београду П 16249/11 је решењем од 25.11.2014. године наставио поступак у овој правној ствари. Затим се решењем од 27.05.2015. године огласио стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе предмета доставио Привредном суду у Београду, као стварно и месно надлежном суду, позивајући се на одредбу члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова.

Привредни суд у Београду није прихватио стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду ради решавања сукоба стварне надлежности.

По оцени Врховног касационог суда, у овој фази поступка, стварно је надлежан Први основни суд у Београду.

У конкретном случају, парнични поступак у овом спору окончан је пресудом због пропуштања Првог основног суда у Београду П 16249/11 од 19.01.2012. године која још није уредно достављена туженом.

Како је првостепени поступак за сада окончан доношењем наведене пресуде због пропуштања која није правоснажна, а поступак стечаја над тужиоцем је отворен након доношења те пресуде, то се у овој фази поступка, по оцени Врховног касационог суда, не може се применити одредба члана 25. став 1. тачка 4. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08) којом је, између осталог, прописана стварна надлежност привредног суда за суђење у првом степену у споровима поводом стечаја. Зато је за поступање у овом предмету стварно надлежан основни суд, као суд опште надлежности, у овом случају Први основни суд у Београду који ће наставити да поступа у овом предмету у складу са овлашћењима прописаним у ЗПП, у смислу доставе пресуде због пропуштања туженом , а у зависности од тога да ли ће та странка изјавити жалбу, ће оценити своју стварну надлежност.

И да је против наведене пресуде изјављена жалба не би био надлежан Привредни суд у Београду, код чињенице да је поступак над тужиоцем отворен након доношења првостепене одлуке, те се у оваквој ситуацији не примењује правило о атракцији надлежности.

На основу члана 22. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**